

Nederlands Bijbelstudie Circulaire

10e jaargang nummer 4

december 2000

Schepping en Herschepping

door **Ds. C. J. Hoekendijk, vóór 1938**

Hebben wij God leren zien als de Schepper van alles wat bestaat, de Heilige Schrift noemt ons Jezus Christus als de Uitvoerder van die scheppingsdaad Gods. "Alle dingen zijn door Hetzelve (het Woord) gemaakt en zonder Hetzelve is geen ding gemaakt, dat gemaakt is." ^{Joh. 1:3} Dat mag ons absoluut niet verwonderen, dat Jezus Christus de Uitvoerder van de scheppingsdaad Gods is. Hij is ook het Woord (de Logos) Gods. Hij is de naar de wereld toegekeerde kant van God. Door Hem treedt God naar buiten. En daarom, wanneer God werelden schept, dan is dat ook door Hem. Is de Vader de Bron der schepping, de Zoon de Uitvoerder der schepping, dan is de Heilige Geest het levenwekkende beginsel der schepping Gods. Vandaar, dat de Geest Gods zweefde, broedde op de wateren en dat daardoor uit de chaos een kosmos geworden is.

De schepping

Het is ook van belang om iets te zeggen omtrent de tijd waarin deze schepping Gods tot stand kwam.

Dat is zeer zeker nodig, maar het is ook moeilijk. Later zullen wij zien, dat wij wel terdege een groot onderscheid maken tussen de eigenlijke schepping en de voorbereiding der aarde. Het kan

best zijn, dat daartussen miljoenen van jaren liggen, omdat de Schrift over deze tussenperiode niet spreekt. Wanneer in Gen. 1:1 zo magistraal, als alles afdoend antwoord op de onafwijsbare vraag naar de herkomst van al het geschapene, wordt geantwoord: "in den beginne schiep God den hemel en de aarde", ^{Gen. 1:1} dan gaat de Heilige

Schrift dadelijk verder met te constateren, dat de aarde woest en ledig en duister was en dat God haar toen in zes dagen heeft voorbereid.

Of dat nu dadelijk daarop is geschiedt, meldt Gods Woord niet, omdat de Bijbel alleen maar gegeven is als levensboek der mensen en zich niet met allerlei aardkundige of historische of natuurvragen bezig houdt. Nergens staat, dat men deze vragen niet mag stellen en niet naar een antwoord mag zoeken, doch dit ligt niet op het terrein van Gods Woord. Evenmin als de vragen der medische wetenschap.

De Bijbel kan ook geen juistere aanwijzing geven van de tijd waarop de schepping ontstond, want voor die tijd bestond er geen tijd en bestonden er dus ook geen dagen en maanden en jaren, bestond er dus ook geen tijdrekening.

Vandaar de enige aanwijzing die gegeven kon worden: "In den beginne schiep God den hemel en de aarde", of: "Toen God de hemel en de aarde schiep was het begin."

In verband met de aarde ontstond ook de tijd, want tijd en aarde behoren bij elkander. Buiten deze aarde en de mensheid bestaat geen tijd en daarom kon het wel niet anders aangeduid worden dan met dat woord uit Gen. 1:1.

Wij, kinderen van de tijd, die rekenen met uren en dagen en weken en maanden en jaren, kunnen het ons natuurlijk onmogelijk voorstellen wat de eeuwigheid is, wat een toestand is waarin men geen verleden, heden en toekomst heeft, waarin men niet met

dagen en jaren en eeuwen telt en daarom komt dat Gen. 1:1 zo wonderlijk in onze denkwereld binnen. Doch, of wij het kunnen begrijpen of niet, God treedt daar, aan de morgen der schepping, uit de eeuwigheid naar buiten om zich te openbaren in wezens buiten Hem. En met die wereld vol wezens van allerlei soort, aanleg en doel, ontstaat dan ook de tijd.

De tijd is niet een stukje van de eeuwigheid, doch hij is als een klein eilandje, dat drijft in de oceaan der eeuwigheid.

Het begin der aarde was ook het begin van de tijd, en het einde der aarde zal dan ook het einde van de tijd zijn.

Aan de ingang van de tijd staat dat magistrale Gen. 1:1: "In den beginne schiep God den hemel en de aarde."

En aan de uitgang staat dat woord uit Op. 10:6: "En Hij zwoer bij Dien, Die leeft in alle eeuwigheid, Die den hemel geschapen heeft en hetgeen daarin is en de aarde en hetgeen daarin is en de zee en hetgeen daarin is, dat daar geen tijd meer zal zijn."

Tussen deze beide polen ligt de geschiedenis der aarde.

Doch nu is dit het geweldige en verantwoordelijke, dat de mens, die in de tijd ontstaat, eeuwig kan voortbestaan; dat de dingen, die in de tijd gebeuren, vaak eeuwige gevolgen hebben. Evenals de aarde een leerschool voor de eeuwigheid is, zo is de tijd een voorbereiding voor de eeuwigheid. Wat in de tijd wordt gezaaid, draagt voor de eeuwigheid vrucht; wat in de tijd wordt gevonden, blijft vaak een

eeuwige schat; wat in de tijd goed is toebereid, is voor de eeuwigheid klaar. Daarom heeft de tijd ook zulk een geweldige waarde. Men zegt wel eens: "Tijd is geld". Doch men zou ook vaak kunnen zeggen: "Tijd maait eeuwigheid". Daarom mogen wij ook wel bidden: "Leer ons onze dagen tellen, opdat wij een wijs hart bekomen."

Nu wordt ons nergens medegedeeld of, en zo ja hoeveel, tijd er verliep tussen de schepping en de toebereiding der aarde; tussen Gen. 1:1 en Gen. 1:3.

Wanneer nu de geleerden naar aanleiding van hun studie van de aardlagen tot de conclusie zijn gekomen, dat deze aarde al miljoenen jaren oud moet zijn, dan strijdt dit volstrekt niet tegen de leer der Schrift, dat de geschiedenis der menscheit slechts 6000 jaren telt. Men zij dan ook niet dadelijk lichtelijk bewogen alsof hier de wetenschap de waarheid des Bijbels had aangetast.

Ten eerste is de Bijbel geen handboek voor aardkunde of voor wereldgeschiedenis, doch het levensboek voor den mens.

Ten tweede leert de Bijbel nergens wat er tussen de schepping der aarde en de eerste dag is geschied.

En ten derde kan die God, Die door Zijn almachtige hand de aarde formeerde, in haar binnenste de aardlagen ook wel in verschillende stadia hebben gemaakt. Zo goed als God Adam schiep als een volwassen mens, kan Hij toch ook de aarde met ver-

schillende formaties en aardlagen hebben geschapen, zodat hun bestaan en hoedanigheid nog absoluut geen afdoend bewijs is voor het langer bestaan der aarde.

Doch, tenslotte, de bijbel spreekt ook nergens tegen dat die geleerden gelijk hebben en dat de aarde reeds veel en veel langer bestaat, ook al is het mensdom pas 6000 jaar oud.

In het volgende hoofdstuk willen wij daarop terug komen en proberen aan te tonen, dat wetenschap en Schrift niet absoluut met elkander in tegenspraak behoeven te zijn.

In ieder geval staat het nu reeds voor ons vast, dat God de oorzaak is van het ontstaan van alles, wat er bestaat; dat Jezus Christus de Uitvoerder van die scheppingsdaad is geweest; dat de Heilige Geest het levenwekkende beginsel der schepping was en dat met de aarde en in verband met de aarde de tijd ontstond.

Vraagt men ons dus in verband met de schepping: "Vanwaar?", dan wijzen wij naar boven en zeggen volmondig en beslist: "Van Hem".

En vraagt men dan verder: "Waarheen?", dan wijzen wij andermaal naar boven en zeggen: "Naar Hem, want uit Hem en door Hem en tot Hem zijn alle dingen, Hem zij de heerlijkheid tot in eeuwigheid." ^{Rom. 11:36}

"Ik heb de aarde gemaakt en Ik heb de mens daarop geschapen; Ik ben het! Mijn handen hebben de hemelen uitgebreid en Ik heb al hun heil bevel gegeven." ^{Jes. 45:12}

"Want also zegt de Heere, Die de hemelen geschapen heeft, die God, Die de aarde geformeerd en Die ze gemaakt heeft; Hij heeft ze bevestigd; Hij heeft ze niet geschapen, dat zij ledig zijn zou, maar heeft ze geformeerd, opdat men daarin wonen zou: Ik ben de Heere en niemand meer." ^{Jes. 45:18}

Verwoesting

Wanneer wij in Gen. 1:1 op God als op de oorsprong van alles wat bestaat worden gewezen, dan treft ons dadelijk daarop zo uiterst pijnlijk dat tweede vers van de Bijbel: "De aarde nu was woest en ledig en duisternis was op den afgrond." ^{Gen. 1:2}

Dan kan men onmogelijk de vraag terughouden: "Hoe is dat toch mogelijk?"

God is licht en gans geen duisternis is in Hem, doch kan zulk een God des lichts dan een duistere aarde scheppen? God is een volheid en hoe kan Hij dan een aarde scheppen, die ledig is?

Daar komen dan dadelijk nog een paar andere vragen bij. Op één daarvan wezen wij reeds. Geleerden hebben de verschillende aardlagen bestudeerd en zijn daartoe ook afgedaald in de diepte der kolenmijnen. Wanneer die kolenlagen werden onderzocht, dan was het duidelijk, dat men hier met verweerde bossen te doen had. Men ziet de nerven en takken en stammen nog duidelijk in de steenkolenlagen terug. Hoe kwamen die daar toch, in de diepte der aarde, honderden meters onder de aardoppervlakte?

Dan meenden zij ook te kunnen vaststellen, dat er vele duizenden jaren nodig zouden zijn aler een bos was geworden tot zulk een steenkolenlaag. En het getal jaren, dat zij noemden, ging verre dat der mensheid te boven.

Daar kwam nog iets bij. In die steenkolenlagen vond men allerlei grind en steen, dat met de zee in aanraking moest zijn geweest. Zelfs de golving der aardlagen deed aan de golving der zee denken.

En tenslotte stuitte men bij het doorgraven in die mijnen telkens op geraamten van dieren, waarvan men nu absoluut geen kennis meer droeg en die tot een voorwereld moeten hebben behoord. Hoe kwamen die geraamten toch daar?

Er zijn ook nog wel andere vragen in dit verband gedaan, doch wij bepalen ons nu maar tot deze vijf:

1. Hoe kan een God des lichts een duistere aarde scheppen?
2. Hoe kan een God van orde een woeste aarde scheppen?
3. Hoe kan een God, die een volheid is, een ledige aarde scheppen?
4. Waar komen de kolenmijnen vandaan?
5. Hoe komen de geraamten van zulke thans onbekende dieren zo diep onder de oppervlakte der aarde?

Het staat wel onomstotelijk vast, dat de aarde niet zo uit de hand van God kan zijn voortgekomen.

Wij lezen in Job 38:4-7: "Waar waart gij toen Ik de aarde grondde? Geef het te kennen, indien gij kloek van verstand zijt. Wie heeft haar maten ge-

zet, want gij weet het, of wie heeft over haar een richtsnoer getrokken? Waarop zijn haar grondvesten nedergezunken of wie heeft haar hoeksteen gelegd, toen de morgensterren (engelen) te zamen vrolijk zongen en alle kinderen Gods (engelen) juichten?"

Uit deze tekst zien wij, dat de engelen in heilig enthousiasme geraakten, toen zij de wondere aarde zagen, zoals zij uit de hand van haar Maker voortkwam.

En dat kan toch ook wel niet anders, want het maaksel zal de Maker hebben geëerd en de engelenblik zal Gods grootheid, macht, wijsheid en liefde dadelijk in die wondere schepping hebben ontdekt.

"De hemelen vertellen Gods eer en het uitspannel verkondigt Zijner handen werk." Ps. 19:2

Dat geeft dan toch wel een heel andere indruk dan Gen. 1:2 op ons maakt.

Tussen Gen. 1:1 en Gen. 1:2 moet dan wel een ontzettende gebeurtenis liggen, die hier niet wordt vermeld, maar die dan toch wel kan worden vermoed. Men kan Gen. 1:2 ook lezen: "De aarde nu was woest en ledig geworden." En als wij dat doen, dan wordt ons vermoeden nog veel waarschijnlijker.

Zie, God had de aarde wel heerlijk geschapen, doch toen moet er een verwoestende orkaan over die mooie aarde zijn gegaan. De sloper moet achter de Schepper zijn aangegaan en met zijn moker veel hebben stukgeslagen van wat God zo mooi had gemaakt.

En nu zouden wij gaarne een paar hoofdstukken overslaan om hier reeds over de oorzaak en bewerker van die verwoesting te spreken, doch dat moet wachten totdat wij over de engelenwereld spreken. Daar zullen wij zien hoe de Morgenster, de zoon des dageraads, de voornaamste der engelen tot een ontzettende rebellie tegen God is gekomen en daardoor uit de hemel werd gebannen. En het komt ons als heel waarschijnlijk voor, dat die opstand in de hemel in verband staat met de verwoesting der aarde. Later willen wij daarbij uitvoeriger stilstaan, doch heden willen wij slechts een paar teksten uit de Bijbel noemen, die van deze dingen spreken. "En daar werd krijg in de hemel; Michaël en zijn engelen krijgden tegen de draak en de draak krijgde ook en zijn engelen en zij hebben niet vermocht en hun plaats is niet meer gevonden in de hemel." Op. 12:7

"Hoe zijt gij uit de hemel gevallen, o,

Nederlands Bijbelstudie College

onderwerp 3 februari:

De Heilige Geest

Nederlands Bijbelstudie Contactdag

onderwerp 13 januari:

De Losser

Morgenster! gij, zoon des dageraads." Jes. 14:12

Wij zullen later zien dat Satan, de voornaamste der engelen, in opstand komt, uit de hemel wordt gebannen en dan deze aarde krijgt of kiest tot zijn domein. Hij is, volgens het woord van de Heiland zelf, "de overste dezer wereld".

Waar Satan komt daar komt verwoesting en duisternis en leegheid en als Satan de overste dezer wereld wordt, dan is het ook geen wonder, dat deze aarde woest en ledig en duister wordt. Het in bezit nemen dezer aarde moet haar woest en ledig en duister hebben gemaakt.

De aardlagen wijzen dan ook op een catastrofe, die heel de natuur moet hebben doorbeefd, die als een aardbeving van ontzettende omvang alles moet hebben verwoest.

Wat moet dat een ontzettende smart voor God zijn geweest toen heel deze heerlijke schepping zo gruwelijk werd verwoest.

Is het niet een smart voor een schilder, die zich met heel zijn ziel heeft gegeven aan een schilderij, wanneer dan een onverlaat dat schilderij op eenmaal verwoest?

Is het niet een smart voor een beeldhouwer wanneer een onverlaat het beeld stuk slaat, waaraan hij zich met al zijn kunnen heeft gewijd?

Is het niet een smart voor een pottenbakker, wanneer een kunstig gevormde pot op eenmaal wordt stuk geslagen?

Zo moet het ook een grote smart voor God zijn geweest toen deze kunstig

gevormde aarde op eenmaal zo gruwelijk werd verwoest.

Niemand weet hoe lang deze aarde daar zo verwoest is blijven liggen. Dat kunnen jaren, doch ook millioenen van jaren zijn geweest.

Maar wat zullen wij spreken van jaren en eeuwen.

De tijd ontstond immers pas in verband met de schepping van den mens en daarom kan men voor die tijd niet van jaren en eeuwen spreken.

Daarom hindert ons ook de berekening der aardkundigen niet en strijdt zij ook niet met de Schrift.

Misschien vraagt men echter waarom de heilige Schrift ons niet meer en uitvoeriger deze dingen mededeelt en dan is ons antwoord tweërlei.

Ten eerste behoren deze dingen niet tot het terrein, waarop de Bijbel ons leiden wil. De Bijbel toch is geen handboek voor aardkunde of geschiedenis, doch het levensboek der mensen en daarom behoeft de Bijbel niet een antwoord te geven op al deze historische en aardkundige vragen en mag men die ook niet van hem verwachten.

En dan, wanneer moeder een litteken aan haar voorhoofd heeft van een wonde, die vader haar eens sloeg in een ogenblik van drift, dan wordt dat litteken meestal zorgvuldig achter kant en haarlok weggedrapeerd, opdat niemand haar zou vragen: "Wat is dat?" en: "Hoe kwam dat?"

Wanneer een van de kinderen des huizes een verloren zoon is geworden, dan wordt geen enkele gelijkenis zo zorgvuldig vermeden als juist de ge-

lijkenis van de verloren zoon.

Wanneer een der huisgenoten in de gevangenis heeft gezeten of nog zit, dan wordt dat woord met opzet in zo'n huis nooit genoemd.

En zo ook is het te begrijpen, dat in de Bijbel geen lang relaas wordt gegeven van de ontzettende tragedie, die zich aan den morgen der schepping moet hebben afgespeeld. Zo hier en daar wordt er wel even heengewezen, doch nergens vindt men een uitvoerig en enigszins volledig relaas.

Daaruit is het te verklaren, dat de Bijbel zo uiterst sober is in het mededelen van hetgeen er voor de schepping van den mens met deze aarde is voor gevallen. Nadat de Bijbel in Gen. 1:1 naar God als de oorsprong van de gehele schepping heeft gewezen, constateert hij alleen, dat die aarde woest, ledig en duister is geworden.

Herschepping

God gaat zich ontfermen over de woeste, ledige, duistere aarde en dat ontfermen Gods zal haar weer tot glorie brengen, die haar vroegere glorie zal evenaren. De chaos zal weer een kosmos worden.

De schilder grijpt weer naar palet en penseel en gaat het verwoeste schilderij weer herstellen.

De beeldhouwer grijpt weer naar hamer en beitel om het verwoeste beeld weer tot zijn vroegere schoonheid terug te brengen.

De pottenbakker gaat weer terug naar de draaischijf om uit het leem opnieuw een sierlijke pot te vormen. God gaat de verwoeste aarde weer

aanzien en zich over haar ontfermen. Dat is nu ca. 6000 jaren geleden.

Toen is de aarde dus niet geschapen, doch gebracht in de tegenwoordige toestand of liever, in de toestand, waarin zij in Adams tijd was, voordat zij nog doornen en distelen voortbracht. Deze toebereiding geschiedde niet plotseling in haar geheel, doch had een geleidelijke opklimming en geschiedde in zes stappen.

God gebruikt hiervoor zes dagen,

Wij geloven, dat men hier werkelijk aan dagen en niet aan tijdperken moet denken. Wel werd pas op de vierde dag de zon geschapen en kon men eerst daarna van dag en nacht spreken, doch het klemt bij ons zeer, dat God zelf, die dan toch wel zeker wist of het dagen dan wel tijdperken waren geweest, bij de wetgeving op de Sinai aan de mens opdraagt om zes dagen te werken en dan de zevende dag te rusten en dat Hij die instelling dan motiveert met het feit, dat Hij zo ook in zes dagen de hemel en de aarde heeft gemaakt.

"Want in zes dagen heeft de Heere de hemel en de aarde gemaakt, de zee en al, wat daarin is en Hij rustte ten zevenden dage. Daarom zegende de Heere den sabbatdag en heiligde den-zelven." Ex. 20:11

Hier is het niet een mens, doch God, Die de vergelijking maakt en God wist dan toch wel hoe die scheppingsdagen waren geweest.

Dus geen zes tijdperken, waarin het een zich langzamerhand uit het andere heeft ontwikkeld, doch zes momen-

ten, waarop God opnieuw sprak en er iets nieuws ontstond.

Op de eerste dag schiep God het licht, omdat dit levensvoorwaarde voor alle leven was. Hoe dat licht zich openbaarde tot de vierde dag is ons niet duidelijk. Vermoedelijk trad het op als het Noorderlicht en pas op de vierde dag traden zon, maan en sterren op als draagsters van dat licht.

Op de tweede dag scheidde God de wateren beneden van de wateren boven, zodat het uitspansel en de wolken ontstonden. Zo ontstond dus de dampkring, die deze aarde omsluit.

Op de derde dag maakte God scheiding tussen water en land, deed Hij het water naar bepaaldeplaatsen samenvloeien en ontstond daardoor het droge. De modderige aardbodem kreeg daardoor vastigheid, terwijl zo ook de rivieren, meren en zeeën ontstonden.

En toen de vaste bodem boven het water uitstak kon God daarin doen uitspruiten alle gewas, zowel de grote bomen als de kleine sprietjes en iedere soort met het eigen zaad der vermenigvuldiging in zich. God schiep de soort, doch legde daarin de kracht om zich te vermenigvuldigen.

Op de vierde dag schiep God de zon, maan en sterren en maakte die tot lichtdraagsters. Sommigen menen, dat God deze hemellichamen wel reeds "in den beginne" had geschapen, doch dat Hij ze op de vierde dag als lichtdraagsters aanstelde, dan wel, dat zij toen eerst als zodanig openbaar werden. Zij beheersten nu de dag en de nacht.

Zoals de maan het water naar zich toe trok en daardoor eb en vloed veroorzaakte, zo trok de zon het licht naar zich toe en beheerste zo dag en nacht. Op de vijfde dag schiep God de vogelen des hemels en de vissen der zee. Hij bevolkte dus water en lucht.

Vermoedelijk schiep Hij slechts de soort, een enkel paar, en gaf Hij daaraan de gave der voortplanting, zodat zich daaruit het gevogelte der lucht en de vissen der zee ontwikkelden.

En dan komt de zesde of laatste scheppingsdag, waarop God de aarde bevolkt met viervoetige en kruipende dieren en, als heel het tehuis voor de mens gereed is, dan scheidt Hij tusschen slotte, en als kroon op heel de schepping, de mens. Van heel de schepping was God de Auteur en de mens het is middelpunt.

Nu is het heel merkwaardig, dat telkens na het verhalen van wat er op een scheppingsdag gebeurde, vermeld staat: "Toen was het avond geweest en het was morgen geweest, de eerste, tweede..... dag."

Dat kan daarom zo geschreven staan, omdat in die eerste tijd een dag met de avond begon en met de morgen eindigde, gelijk dit ook nu nog bij de Israëlieten en vele Oosterse volken het geval is. Maar het is mogelijk, dat Mozes in zes nachtgezichten heeft gezien op welke manier God de verwoeste aarde heeft voorbereid en dat die uitdrukking: "Het was avond geweest en het was morgen geweest" niet alleen op de schepping, doch ook op hem betrekking had.

In ieder geval werd de toebereiding der aarde in zes dagen voltooid en daarom zegt de Schrift: "Alzo zijn volbracht de hemel en de aarde en al hun heir." Gen. 2:1

Nu is er in al Gods werken een bepaalde, vaste lijn. Het gaat alles naar Zijn gemaakt bestek. In heel het Godsgebouw is dezelfde goddelijke architectuur.

Nu vindt men bij een groot architect het motief, dat het geheel beheerst, ook in alle onderdelen terug. Deuren, ramen, panelen en verdere onderdelen dragen alle het motief van het geheel.

Zo ook is er in heel de schepping een goddelijk leitmotief, dat in alle onderdelen openbaar wordt.

In zes dagen werd de aarde toebereid voor den eerste sabbat en zo ook zal de wereld in zes werelddagen of tijdperken worden voorbereid voor de grote werelddag.

In de wereldgeschiedenis vindt men alzo zeven tijdperken, waarin de wereld tot haar einddoel zal worden gebracht. Zoals men spreekt van zes scheppingsdagen en een rustdag, zo zal men ook in de wereldgeschiedenis kunnen spreken van zes tijdperken en een sabbat, die elk een eigen karakter dragen en vrij scherp van elkander afgescheiden zijn.

Men onderscheidt dan in de wereldgeschiedenis:

1. Van Adam tot Noach (4000-2300 voor Christus).
2. Van Noach tot Abraham (2300-2000 voor Christus).

3. Van Abraham tot Christus (2000-0 voor Christus).
 4. Van Christus' geboorte tot Zijn wederkomst op de wolken.
 5. De regeringstijd van de antichrist.
 6. Het duizendjarig vreedrijk.
- Daarna de eeuwige sabbat der rust.

In het begin dezer geschiedenis staat het majesteitelijke: "In den beginne schiep God de hemel en de aarde." Gen. 1:1 en aan het einde staat dat niet minder magistrale: "En God zal zijn alles en in allen." 1Kor. 15:28; Kol. 3:11

Tussen deze twee polen ligt de geschiedenis der wereld.

Zij vloeiende uit God en keert eens tot God weder. God was het allesomvattende begin en Hij zal ook het allesbeheersende einde zijn.

Heeft God met de verwoeste aarde een nieuw begin gemaakt, Hij zal bij dat begin niet blijven staan, doch het ook voeren tot een goed einde. Geen macht, zelfs niet van de zonde en de duivel en de hel kan Hem weerhouden dat goddelijke einde en die goddelijke voltooiing te bereiken.

Gelijk na de zes scheppingsdagen staat: "Alzo zijn volbracht de hemel en de aarde en al hun heir," en gelijk aan het einde van het lijden van Christus staat: "Het is volbracht", zo zal ook eenmaal aan het einde der wereldgeschiedenis staan: "Het is geschied, Ik ben de Alpha en de Omega, het begin en het einde." Op. 21:6

God is een God, Die niet laat varen het werk Zijner handen.

Over veertig jaar een nieuwe wereld?

uit: Het Zoeklicht, 16 sept. 1961

"Op de tweeduizendste verjaardag van onze jaartelling zal de aarde een nieuw gezicht hebben. Het zijn geen fantasten en dromers die dit beweren, maar uitvinders, technici en mannen van de wetenschap. Reeds, op dit ogenblik wordt er in de laboratoria op onze planeet hard aan het nieuwe tijdperk gewerkt.

Want tenslotte scheiden ons nog maar een kleine veertig jaar van het jaar 2000. Dat is niet veel voor de overgang naar een wereld, waarin heel veel er geheel anders zal uitzien dan vandaag waarin heel veel er geheel anders uit zal móeten zien.....

In het jaar 2000 zullen er zes miljard mensen op de aarde leven; ruim drie miljard meer dan nu. Al die mensen zullen moeten worden gevoed. Maar naar gelang de mensheid in aantal toeneemt wordt het totale oppervlak van de voor landbouw geschikte aarde minder. Water, wind en vorst doen hun vernielend werk, waardoor vruchtbare lagen aarde in de zeeën verdwijnen. Miljoenen tonnen per jaar.

Gelukkig hebben wij onze experts, die de erosie in zekere mate beperken, maar dat is bij lange niet voldoende om de zes miljard in het jaar 2000 voor hongersnood te vrijwaren. Zelfs thans is de gezamenlijke bouwgrond van onze planeet niet meer toereikend om ons te voeden. Het is waar, er liggen in sommige tropische gebieden nog ongeveer achtendertig miljoen vierkante kilometers braak. Wanneer die vruchtbaar zouden

worden gemaakt, zouden ze voor het ogenblik uit de nood zijn. Maar ze hebben weinig te betekenen in vergelijking met wat er straks nodig zal zijn.

De mensheid zal dan echter over heel andere mogelijkheden beschikken. Ze zal dan bijvoorbeeld in staat zijn de natuur te verhinderen de oogst te vernielen en er zal nauwelijks meer een landstreek zijn, waar de planten hun volle wasdom niet bereiken.

In het hart van de tegenwoordige woestijnen zullen meren zijn gegraven, die het land tot ver in de omtrek vruchtbaar zullen maken.

De zonnewarmte, opgevangen in een reusachtig systeem van spiegels, zal ieder jaar miljarden kilowatturen elektrische stroom leveren voor de aandrijving van ontzaglijke installaties, die het water naar de woestijnlanden zullen pompen."

De grote wereldsabbat

Bovenstaande stoutmoedige gedachtenvlucht is niet ontsproten aan het brein van de Zoeklichtredacteur. Het geldt hier de inleiding van een zeer interessant artikel dat verscheen in het bekende actuele weekblad "Panorama" van 26 augustus j.l., verkrijgbaar in elke kiosk. Het artikel draagt de titel: "Wij hebben nog veertig jaar voor ons....." Het is verlicht met een originele overzichtskaart van de gehele wereld, gelijk deze er over veertig jaar zal uitzien.

Het is algemeen bekend dat bij de nadering van het jaar 1000 vele mensen in beroering en verwarring zijn gekomen. Velen pleegden zelfmoord. Men duchtte vreemde gebeurtenissen, grote rampen, zelfs het vergaan der wereld. Dit feit heeft nogal eens aanleiding gegeven om Het Zoeklicht te bespotten. De Stichter van ons blad Johannes de Heer werd er meermalen in kerkbodes van beschuldigd dat hij "dag en uur" van de wederkomst des Heeren had bepaald tegen het jaar 2000 en schrijver dezès werd vele jaren geleden door prof. dr. K. Dijk van dezelfde misdaad beschuldigd. Wij hadden namelijk wel eens geschreven het niet onmogelijk te achten dat de goddelijke tijdsindeling van zes dagen werken en één dag rust heel goed een afschaduwing zou kunnen zijn van de grote tijdperken der tegenwoordige wereldbedeling. Zes "dagen", in dit verband te zien als tijdperken van zonde en afdwaling, van moeizame arbeid en zorgen, van ziekte en dood, en daarna de gezegende periode der duizend-

jarige verademing onder de lieflijke scepter van Jezus Christus de Vrededorst, als de grote wereldsabbat.

Van deze visie inzake de gang der wereldtijden in grote lijnen geschetst, maakte men het "uitrekenen van dag en uur" van Jezus' wederkomst. Onze fout was dus nog erger dan die van de mensen in het jaar 1000!

De mens beheerst de schepping

En nu voorzegt "Panorama" rustig dat op de tweeduizendste verjaardag van onze jaartelling de aarde een nieuw gezicht zal hebben. En zulks niet op de wijze als Bellamy indertijd in zijn boek "Het jaar 2000" schreef. Maar op grond van de plannen en aanvankelijke prestaties van mannen der exacte wetenschap.

"Aan de oevers van de IJzèe zullen nieuwe steden ontstaan en in de onmetelijke uitgestrektheden in Siberië, Alaska en Noord-Canada, die nu nog onder het ijs zijn bedolven, zullen industrieën en landbouw opbloeien. In die gebieden zullen belangrijke klimaatsveranderingen plaatsvinden.

De temperatuur zal er niet meer koud en droog zijn, maar zacht en vochtig, aangezien de ijsmassa's in de poolzeen door de kracht der omgeleide zonne-energie en door aangevoerd warm zeewater uit de weg zullen kunnen worden geruimd. De mens zal in het jaar 2000 hebben geleerd het klimaat zijn wil op te leggen.

Hij zal regen kunnen verwekken en hagel kunnen voorkomen door de elektrische geladenheid van de wolken te beïnvloeden, zodat de landbouw

onafhankelijk zal worden van de natuur. Men zal het kunnen laten regenen en waaien en het koud of warm laten zijn.

Maar alles is toch nog niet genoeg om zes miljard mensen geregeld van voedsel te voorzien.

Er zullen nieuwe voedselbronnen moeten worden aangeboord. Het zijn vooral de biologen die daaraan werken. Zij trachten achter het grote geheim te komen dat de bladeren der bomen bevatten. Die spelen het klaar om uit zonlicht, lucht en water de nodige levenskrachten te putten. Als men maar eenmaal weet hoe dat proces zich in het inwendige van een blad voltrekt, zal men plantaardig voedsel langs kunstmatige weg kunnen bereiden.

Men zal in het jaar 2000 niet van jaar tot jaar op een oogst behoeven te wachten. Het groeien en rijp worden der gewassen zal kunnen worden versneld, zodat twee, drie oogsten per jaar heel normaal zullen zijn. Vitaminen, hormonen en fermenten, die door de natuur slechts in bescheiden hoeveelheden worden voortgebracht, zullen door de mens straks bij tonnen tegelijk worden vervaardigd."

Tot zover "Panorama".

Niet louter fantasie, maar wel een hiaat

Intussen staan we nu voor het feit dat uit hetgeen "Panorama" publiceerde blijkt dat men thans, niet op grond van bijbelse profetieën, maar langs geheel andere wegen tot de conclusie komt dat er over veertig jaar een geheel nieuwe wereld zal zijn.

"Panorama" 's visie die uitgaat van resultaten der moderne wetenschap en uitsluitend het oog heeft op komende sprookjesachtige heerlijkheden voor het gehele mensdom, behoeft m.i. niet als louter fantasie beschouwd te worden. Alleen, er zit in die beschouwing wel een hiaat.

Ook de apostel Paulus sprak van een tijd waarin de algemene leuze zal zijn: "Het is alles vrede en rust." ^{1Thes. 5:3}

Paulus zeide, en dat is buitengewoon belangrijk voor ons, dat die toestand van wereldvrede er zijn zal onmiddellijk vóór: de "Dag des Heeren", d.i. de periode der godsgerichten, die een "plotseling verderf" over het mensdom zal brengen. Eerst daarna gaan de bijbelse profetieën van het duizendjarig Vrederijk in vervulling, het laatste van de grote tijdperken van moeite en strijd - de Sabbat der aarde!

Wie de Bijbel over deze dingen onderzoekt, moet wel tot de conclusie komen dat een universele wereldvernietiging, waarvoor - begrijpelijkerwijs - op het ogenblik miljoenen zo bevreesd zijn, nog niet voor de deur kan staan. De oorlogen en geruchten van oorlogen onzer dagen moeten tenslotte uitlopen op een regiem waarin de idealen van een mensheid, die dan met God en Zijn wet heeft afgerekend, in vervulling zijn gegaan.

Wereldvrede, wereldwelvaart, wereldwonderen en een (afvallige) wereldkerk - dit alles zal op de duur tevoorschijn komen uit de chaos die ons thans nog verwacht en beangst. Of daar veertig jaar mee gemoeid zullen zijn - wie zal het zeggen? Hoe het wezen

zal, het staat in elk geval vast dat de inzet der profetische gebeurtenissen die de wereld naar de voleinding voeren, zal zijn de komst des Heeren Jezus Christus in de lucht ^{1Thes. 4:13-18} om Zijn gemeente in een oogwenk te bekleeden met opstandingsheerlijkheid en over te brengen naar het Vaderhuis met de vele woningen.

Als op deze wijze de getuigen van Christus, die op het ogenblik als een zoutend zout en een lichtend licht de komst en volledige openbaring van de komende antichrist nog tegenhouden verdwenen zijn, dan is de weg vrij voor de voorzegde welvaartdictatuur van het antichristelijke en antisemitische Wereld-Beest. ^{Op. 13} De drie en een halfjarige tirannie van dit monster uit de hel zal de donkerste bladzijde worden in het boek der wereldgeschiedenis. Jezus Christus Zelf zal dan als de Koning der koningen en Heere der heren met Zijn hemelse heerscharen nederdalen op de aarde om volledige gerechtigheid te oefenen en daarna volgt het gezegend aardrijk waarop alles vol zal zijn van de kennis des Heren, gelijk de wateren de bodem der zee bedekken. ^{Jes. 11:9}

Het is goed en nodig om te weten wat er in Gods Boek over de eindtijd van het mensdom en deze wereld geschreven staat. De gelovigen moeten zich afvragen of zij bereid en gereed zijn voor de komende ontmoeting met hun Heer, als Deze onverwacht komt om hen van de aarde tot Zich op te nemen. Die voorbereiding moet het werk zijn van de Heilige Geest, de enige macht die ons heilig en onberispelijk de Heer

tegemoet kan doen gaan. Zij die Jezus niet kennen als hun Verlosser en Zaligmaker, moeten zich met alle ernst afvragen waarom zij nog langer blijven voortleven als vreemdelingen van God, die straks ongered moeten achterblijven als Jezus komt voor de Zijnen.

Wij staan voor de eindtijd der grote beslissingen. Hoeveel onzekerheden de wereldgebeurtenissen thans ook nog mogen bevatten, het staat vast dat het gehele mensdom thans voor de eindtijd der grote beslissingen staat. De kranten staan vol van dingen die zeer geschikt zijn om de harten der mensen tot de overtuiging te brengen dat een wereldoorlog met allesvernietigende, verschrikkelijke en monsterachtige kernwapens nauwelijks meer te vermijden is (ik schreef dit op 4 september). Chroetsjefs dreigementen en uittartingen van de wereld nemen van uur tot uur toe. Hij schijnt zeker te zijn van een onweerstaanbare Russische militaire overmacht. Vooral de twee grootste machten van het Westen zijn wel gedwongen alles op alles te zetten, wat de aanmaak van nog meer en vreselijker wapens (ook kernwapens) betreft.

Maar die de telescoop der profetie voor zijn oog plaatst, ziet het Rijk van de komende Koning reeds van ver. Aan hen die opnieuw hun kostelijke Bijbel ter hand nemen en biddend om licht en leiding vragen, zal het Woord van Jesaja worden vervuld:

"Uw ogen zullen de Koning zien in Zijn schoonheid; zij zullen een vergelegen land zien." ^{Jes. 33:17}

Voor welk doel bestaan de Joden nog?

uit: Het Zoeklicht, 16 sept. 1961

Bovenstaande vraag is niet van ons. Zij werd gesteld door een Jood, de Heer B. Pels, in het Nieuw Israëlietisch Weekblad van 15 april 1961.

In dit tijdschrift schreef de Heer Pels o.a.: "Te constateren dat het een wonder is, dat wij niet ondergegaan zijn en nog voortbestaan, is tamelijk eenvoudig, maar waarvoor, voor welk doel bestaan wij als volk? Waarom Jodendom? Welke rol hebben wij in de geschiedenis te spelen? De vraag: "Wie is Jood?" is van minder belang dan de vraag "wat is Joods?"

Wat is het essentiële van ons Jood-zijn?

De Staat Israël is weliswaar een oplossing voor het probleem galoet, hij normaliseert het leven der Joden binnen zijn grenzen, helpt Joden weer zichzelf te zijn, maar geeft geen direct antwoord op de vraag: Wat is Jood-zijn?

Het is te hopen dat de Joden in Israël, door hun hechtere en meer levende band met taal, land en verleden, langzamerhand de weg tot het ware, tot het essentiële van hun Jood-zijn zullen vinden, maar het is, helaas, niet zeker dat het zo zal gaan.

Wil men de Joden in Israël zien, zoals men de Fransen in Frankrijk of de Amerikanen in Amerika ziet, dan wil men niets anders dan assimilatie - niet assimilatie van individuen in

galoet (ballingschap) maar van assimilatie van het gehele volk in zijn eigen land, assimilatie der maatstaven van alle andere volkeren. Een dergelijke zienswijze negeert 3500 jaar Joodse geschiedenis. Het verleden leert ons dat wij uitverkoren zijn. Uitverkoren, in de zin van een speciale taak, een speciale opdracht te hebben. Ons "abnormaal" bestaan door de eeuwen heen bewijst het. Maar wat is deze opdracht?

Laat niemand zich als leider aanbevelen die geen goed geformuleerd antwoord op deze vraag heeft. Laat niemand het traditionele Jodendom aanvallen of verwerpen, zonder een gezond alternatief te hebben. Laten wij dit vraagstuk oplossen, door het eerlijk onder ogen te zien.

Het verleden leert ons dat wij uitverkoren zijn. Uitverkoren, in de zin van een speciale taak, een speciale opdracht te hebben.....

Maar wat is deze opdracht? Laat niemand zich als leider aanbevelen die geen goed geformuleerd antwoord op deze vraag heeft."

Aldus schreef de Heer Pels.

Deze regels hebben ons ten zeerste verblijd. Al te veel bleven de beschouwingen en de blijdschap over het nationaal herstel van Israël tot het politieke, economische en materiële beperkt.

Maar hier komt een Joodse stem vertellen dat de staat Israël te doen heeft met Israëls uitverkiezing, in de zin van een speciale taak, een speciale opdracht.

Het is van de allergrootste betekenis dat het tot deze vraag in Israël eindelijk gekomen is. De Heer Pels heeft gelijk: in Israël kan niemand in deze dagen leider zijn, die geen goed geformuleerd antwoord heeft op de vraag wat Israëls opdracht is.

De Bijbel geeft het antwoord

Namelijk op de vraag waartoe Israël is uitverkoren. Hoewel Abraham niet de eerste Jood genoemd kan worden - de Joden zijn genoemd naar Abrahams achterkleinzoon Juda, en als Israëlieten naar Abrahams kleinzoon Jakob wiens naam later veranderd werd in Israël - was Abraham toch de

eigenlijke wortel van het Joodse volk in natuurlijke zin.

Als stamvader van het volk Israël zou hij tot een zegen zijn voor alle geslachten des aardbodems. Die belofte wordt toegespitst als Jakob op zijn sterfbed tot Abrahams achterkleinzoon Juda zegt: "De scepter zal van Juda niet wijken noch de heersersstaf tussen zijn voeten, totdat Silo komt, en hem zullen de volken gehoorzaam zijn." ^{Gen. 49:10}

Israël zou dus voor de volkeren der aarde tot een zegen zijn door de Silo, een der namen voor de Christus, de Messias.

Zonder die Silo zou Israël niets meer zijn dan een klein volkje onder de andere natiën. Maar met die Silo zou het Gods kandelaar in de wereld wezen, zoals de oude Simeon met het kindje Jezus in de armen door de Heilige Geest profeteerde:

"Want mijn ogen hebben uw heil gezien, dat Gij bereid hebt voor het aangezicht van alle volken: licht tot openbaring voor de heidenen en heerlijkheid voor uw volk Israël." ^{Luk. 2:30-32}

Het gaat er nu op aan komen of Israël in deze moeilijke dagen in dit licht van zijn eigen Tenach (het Oude Testament) zijn roeping zo mag zien.

Aan de houding van het Joodse volk tegenover het evangelie en de persoon van Jezus Christus is duidelijk te zien dat God tot op dit ogenblik de blinddoek van Israëls ogen nog niet heeft

weggenomen. Maar vast staat het dat de dag komt waarop zij zich schuldig gevoelen en Gods aangezicht zoeken.

Wanneer het hun bang te moede is, zullen zij verlangend naar de reddende hand van God uitzien en uitroepen:

"Komt, laat ons wederkeren tot de Heere. Want Hij heeft verscheurd en zal ons helen. Hij heeft geslagen en zal ons verbinden. Hij zal ons na twee dagen doen herleven, ten derde dage zal Hij ons oprichten en wij zullen leven voor zijn aangezicht. Ja, wij willen den Heere kennen, er naar jagen Hem te kennen. Zo zeker als de dageraad is zijn opgang. Dan komt Hij tot ons als de regen, als de late regen, die het land besproeit." ^{Hos. 5:15-6:1-3}

Mogen wij in deze "dagen" tijdperken van duizend jaren zien? Dan hebben zij bijna hun einde gevonden en is de derde "dag", de duizendjarige sabbat van Christus' heerschappij op aarde, nabij.

Israël opnieuw Gods heilsorgaan

Op de zware oordelen waarmede Israëls geestelijke wedergeboorte gepaard zal gaan, gaan wij nu maar niet in.

Een enkel woord willen wij zeggen over Israëls toekomstige taak als Gods heilsorgaan.

De pinksterdag die in Hand. 2 beschreven is was de geboortedag der tegenwoordige gemeente als het

nieuwe orgaan van de Heilige Geest dat Christus aan de wereld moest openbaren.

Aan Israël als volk was door de verwerping van Christus die hoge en heilige taak toen ontvallen. Het was de begintijd der gelovigen uit de heidenvolken als heilsorgaan. Het kleine aantal Joden dat tot de eerste gemeente behoorde was niet meer dan "een overblijfsel naar de verkiezing der genade." ^{Rom. 11:5} Doch zodra de taak der tegenwoordige gemeente is afgelopen en deze haar Heer is tegemoet gegaan in de lucht ^{1Thes. 4:17} zal God zich weer tot Israël wenden en dit zal de taak der gemeente dan overnemen, gelijk deze het eenmaal deed van Israël.

Een verzegeling van eerstelingen uit Israël met de Heilige Geest zal plaats hebben. ^{Op. 7:3}

Zoals eenmaal de gemeente een pinksterfeest had, zal in de toekomst ook Israël zijn pinksterdag hebben. Joëls profetie, waarvan de pinksterdag slechts een voorvervulling was, zal dan geheel vervuld worden. Die eindvervulling zal gepaard gaan met al de daarbij vermelde gerichten op aarde en verschijnselen in de lucht.

De Geest zal op hen worden uitgestort en Israël zal weer worden een nationaal en geestelijk volk. ^{Joël 2:28ev}

God zal rein water op hen sprengen, een nieuw hart geven en maken dat zij in zijn inzettingen zullen wandelen en wonen in het land dat Hij hun vaders gegeven heeft. ^{Ez. 36:21-28}

Als nu de verwerping van Christus door Israël reeds de verzoening der wereld was, wat zal dan de aanneming van Christus door de Joden anders zijn *dan het leven uit de doden?* ^{Rom. 11:15}

Als dat gaat gebeuren, zal Jeruzalem niet alleen het politieke doch ook het geestelijke middelpunt der aarde zijn, van waaruit God verlossing bewerkt.

^{Ps. 74:12}

Dat was een kort antwoord op de vraag van de heer Pels waartoe Israël is uitverkoren, wat zijn speciale opdracht is.

Wij zijn er ons echter van bewust dat Israëls ogen voor deze geweldige roeping niet geopend zullen worden door predikatiën en schrifturen van mensen (enkele uitzonderingen daar gelaten). Het zal een rechtstreekse zaak tussen God en Israël zelf worden.

Toen Jozef het ogenblik gekomen achtte om zich bekend te maken aan zijn broeders die hem aan de Midianitische kooplieden hadden verkocht, gaf hij bevel dat alle vreemden zich zouden terugtrekken.

"En daar stond niemand bij hem, toen Jozef zich aan zijn broeders bekend maakte." ^{Gen. 45:1}

Zo zal het ook gaan op de wonderbare dag als Jezus Christus zich zal openbaren aan Israël, zijn broeders naar het vlees.

Wij als gelovigen uit de heidenen hebben het recht, ja zelfs de plicht om zen-

ding te drijven onder Israël. Wanneer wij echter menen dat de Heere voor Israël niets anders heeft dan wat er nugebeurt: van tijd tot tijd een individuele toetreding van een Jood tot de een of andere christelijke kerk, slaan wij de plank ver mis.

Wij zijn er zelfs naast wanneer wij, gelijk zekere onder Israël werkende predikanten doen, niet méér zien dan een bekering op grote schaal (zulks als vrucht van het kerkelijk getuigenis onder Israël). Want God gaat veel meer doen dan dat.

Als de kerk van Christus der tegenwoordige tijdsbedeling deze aarde heeft verlaten om bij haar Heer te zijn, zal er zoals Jesaja zei "een volk op eenmaal worden geboren." ^{Jes. 66:8}

Op die dag zal "over het huis van David en over de inwoners van Jeruzalem worden uitgegoten de Geest der genade en der gebeden; zij zullen Hem aanschouwen, dien zij doorstoken hebben, en over Hem een rouwklacht aanheffen als de rouwklacht over een enig kind, ja, zij zullen over hem bitter leed dragen als het leed om een eerstgeborene." ^{Zach. 12:10}

En laat ons wel toezien deze wonderbare wedergeboorte des harten niet te endosseren aan mensen uit de heidenvolken, want in de verzen 11-14 lezen wij duidelijk dat het gebeuren zal in Jeruzalem en wel aan het geslacht van David, Nathan, Levi, Simeï en verder alle overige geslachten!

Laat ons trouw zijn in ons gebed voor Israël!

Nederlands Bijbelstudie College

Wij zijn gelovigen. Maar wat geloven wij eigenlijk? En waarom? Hoeveel – uiteraard bijbelse – argumenten, hoeveel schriftplaatsen hebben wij eigenlijk? En hoe sterk zijn die argumenten? Hoe smal of hoe breed is het fundament van onze leerstellige bouwsels?

De spreekwoordelijke uitdrukking "Elke ketter heeft zijn letter" stelt vast dat soms de meest gecompliceerde leringen gebouwd worden op slechts een enkel woord of een bijbeltekst, die voor dat doel dan ook nog dikwijls uit zijn verband wordt gerukt. En dus weten sceptische gelovigen en ongelovigen ons te vertellen dat je "met de Bijbel alle kanten op" kunt. Op deze wijze worden omgekeerde pyramides gebouwd. Reusachtige maar niettemin uiterst wankelige constructies op veel te smalle basis: indrukwekkende theorie en theologie met nauwelijks enige bijbelse grondslag! En andersom! Veel bijbelse waarheden vinden dikwijls weinig geloof. Niet omdat de schriftuurlijke grondslag zo smal is, integendeel, maar omdat ze "naar de mens" zo onwaarschijnlijk lijken! En te eenvoudig, te simpel van constructie.

Op onze "College-dagen" zullen wij ons daarom speciaal bezighouden met de fundamenten van ons geloof. Elke dag is gewijd aan één specifiek bijbels onderwerp, dat dan compact, structureel, schematisch, zo volledig mogelijk en in hoog tempo zal worden besproken.

De colleges zijn in de eerste plaats bedoeld voor hen die - op wat voor wijze dan ook – zelf met het woord dienen. "Evangelisten en herders en leraars" dus, die uiteraard een goed leerstellig inzicht en overzicht niet kunnen ontberen. Maar ook voor iemand die bij wijze van spreken "van niets weet", maar van goede wil is, zijn deze dagen een uitstekende gelegenheid om snel en degelijk ingeleid te worden in "de veelkleurige wijsheid Gods".

De colleges worden gehouden op 3 februari; 21 april; 16 juni, in Gebouw "Petra", Burg. Praamsmalaan 18 A te Bolsward. Onderwerp voor 9 december: Verlossing.

Dagindeling:

10:00 uur 1^e College
11:00 uur pauze
11:30 uur 2^e College
12:30 uur Middagpauze
13:30 uur 3^e College
14:30 uur pauze
15:00 uur 4^e College
16:00 uur einde

Voor koffie, thee en soep zal worden gezorgd. Eventueel dus zelf brood meebrengen. Hoewel toegang en deelname voor iedereen vrij is, verzoeken wij u in verband met organisatie en voorbereiding dringend u als deelnemer aan te melden bij Klaas Boersma, Pater Schuurmanstraat 6, 8701 CX te Bolsward. Telefoon 0515-573468.

Agenda

Bijbelstudies o.l.v. Ab Klein Haneveld worden D.V. en onder voorbehoud gehouden in de volgende plaatsen:

ALKMAAR donderdag 18 jan,
1/15 feb, 1/15/29 mrt, 12/26 apr,
10/24 mei, 19:45 uur;
"Delta", Noorderkade 50
De brief aan de Romeinen

AMSTERDAM zaterdag 27 jan,
24 feb, 31 mrt, 28 apr, 26 mei,
15:00 uur; Postjesweg 150

BOLSWARD woensdag 24 jan,
7/21 feb, 7/21 mrt, 4/18 apr,
2/16/30 mei,
20:00 uur; Gebouw Petra,
Burg. Praamsmalaan 18A

BOLSWARD zondag 28 jan, 9:30 uur,
8 apr, 14:00 uur: Doopdienst
Gebouw Petra,
Burg. Praamsmalaan 18A

**BOLSWARD 3 feb; 21 apr;
16 jun;
10:00 uur; Gebouw Petra,
Burg. Praamsmalaan 18A
Nederlands Bijbelstudie College**

DRACHTEN donderdag 25 jan,
8/22 feb, 8/22 mrt, 5/19 apr,
3/17/31 mei, 20:00 uur;
Rode Kruis gebouw,
De Geeuw 31
Het boek Prediker

EINDHOVEN woensdag 17/31 jan,
14/28 feb, 14/28 mrt, 11/25 apr,
9/23 mei, 20:00 uur;
Emmaüskerk, Barriereweg

EMMEN maandag 22 jan, 5/19 feb,
5/19 mrt, 2/16/30 apr, 14/28 mei,
19:30 uur;
Ichthuskerk, Walstraat 21
Brieven aan de Thessalonicensen

**'t HARDE zaterdag 13 jan,
10 mrt, 19 mei,
10.00 uur; 't Poshuis,
Munnikenweg 58
Nederlands Bijbelstudie Contactdag**

HARMELEN maandag 15/29 jan,
12/26 feb, 12/26 mrt, 9/23 apr,
7/21 mei, 20:00 uur; H.I. -gebouw,
Willem Alexanderlaan 1

LEERDAM zondag 21 jan, 18 feb,
18 mrt, 15 apr, 13 mei, 10:00 uur;
West-End, v Gentstraat t/o nr. 19

OLDEBROEK dinsdag 16/30 jan,
13/27 feb, 13/27 mrt, 10/24 apr,
8/22 mei, 20:00 uur;
Stationsweg 43;
Johannes over Jezus

OLDEBROEK zondag 21 jan, 4/18
feb, 4/18 mrt, 1/15/29 apr, 13/27
mei, 17:30 uur; L.H.N.O.,
Van Sytzamalaan 3

Geliefde lezer,

De o.i. bijbelse leer dat God de wereld schiep, maar dat het werk van de zeven dagen de "herstelling" (restitutie) was van een inmiddels woeste, lege en duistere wereld, was in vroeger dagen gemeengoed onder bijbelgetrouwe christenen. Ten bewijze daarvan publiceren wij hierbij een artikel van de legendarische Ds. C. J. Hoekendijk (vader van Karel en grootvader van o.a. Frans en Ben). De bezoekers van onze bijbelstudie-avonden begrijpen dat wij het weliswaar niet met alles wat hij poneert eens zijn, maar met de hoofdgedachte stemmen wij van harte in.

In het artikel over het doel van het Jodendom zegt de redacteur van Het Zoeklicht (J. A. Monsma?) dat de Gemeente in de tegenwoordige tijd de plaats van Israël inneemt, en zelfs dat zij "het Israël Gods" is volgens Gal. 6:16. En zo is het nog steeds. Gods Woord verandert niet; geloof daarin ook niet! De brs. Hoekendijk en Monsma waren overigens beiden nog in de dagen van Johannes de Heer verbonden aan Het Zoeklicht.

Een nieuw jaar staat voor de deur, met de bekende activiteiten, tenzij onze toevergadering tot Hem voor die tijd plaats vindt, natuurlijk. Het aantal plaatsen in Wuppertal is beperkt, dus wees er op tijd bij. We danken de Heer voor uw giften en wensen u Zijn nabijheid toe, ook voor het komende jaar.

Han Klein Haneveld

Nederlands Bijbelstudie Centrum

Nederlands Bijbelstudie Cassettes

Nederlands Bijbelstudie Conferenties

Nederlands Bijbelstudie Contactdagen

Nederlands Bijbelstudie Circulaire

is een uitgave van

Nederlands Bijbelstudie Centrum

Correspondentieadres
Benny Goodmanstraat 40
1311 RA Almere

telefoon 036-5362976
fax 036-5468644

Internet
www.bijbelstudie.nl
info@bijbelstudie.nl

giften
Postbank 5567669
Rabobank 308747046

ten name van
Nederlands Bijbelstudie Centrum
Bolsward

Samenstelling en redactie
Ab & Han Klein Haneveld